

AD WIKÈNT
INHOUDSOPGAVEBoeken met
cd's over
Suriname

pagina 14+15

Barbies
borsten
voelen?

pagina 16

Toyota meest
waardevolle
merk

pagina 17

Een Hedendaagse
troniepagina
18+19Brimstone wint zes
Gouden
Kalveren

pagina 20

Steeds meer hiv onder
Europese
50-plussers

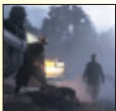
pagina 21

Puzzels

pagina 22

Firefox Quantum:
Snellere
browser

pagina 23

Beelden Red Dead
Redemption
2

pagina 23

IT-column

pagina 23

Verloving Kit
Harrington en
Rose Leslie
officieel

pagina 24

WARWARÚ

Als je geluk hebt
tel je échte vrienden
op een hand.

MARTIE GINGER

AD Wikènt is een wekelijkse
uitgave van ABCourant NV
en wordt als bijlage van de
zaterdageditie van het
Antilliaans Dagblad verspreid.ABCourant NV
Scharlooweg 31
Willemstad, Tel. 7472200

VOOR U GELEZEN EN

Vier boeken met

In de Surinaamse popmuziek bestaan veel mengvormen van (traditionele) creoolse of Hindoestaanse muziek met westerse en Caribische invloeden. Zo zijn kaseko en Paramaribop voorbeelden van Surinaams-creoolse popmuziek en is hindipop een Hindoestaanse muziekvorm met westerse en Caribische invloeden. Een aantal Surinaamse artiesten is erin geslaagd internationaal door te breken met meer westerse muziek. Zo vond Denise Jannah haar plek binnen de jazz en Ruth Jacott en Humphrey Campell brachten het onder andere tot het Eurovisiesongfestival. Bovendien zijn veel Surinaamse jongeren tegenwoordig actief in de rhytm and blues- en hiphopscene. In Suriname zelf leverde de combinatie met jazz en fusie de zogenaamde Paramaribop op.

Door Eric de Brabander

In de Nederlandse muziekwereld en ook hier op Curaçao zijn Surinaamse invloeden duidelijk herkenbaar. In Nederland introduceerden mensen van Surinaamse afkomst verschillende vernieuwende stijlen, bijgezet door het veelzijdig gebruik van in Nederland onbekende slaginstrumenten, met als gevolg dat met name de pop en hiphop nieuwe impulsen kregen.

De apinti, om maar één zo'n slaginstrument te noemen (er zijn vele soorten drums en slagborden), is een enkelvellige trommel die door de Surinaamse marrons gebruikt werd om berichten door te seinen naar naburige dorpen of stammen.

Afro-Surinamers (marrons en creolen, de eersten bewonen het oerwoud en de laatsten de stad) kennen geen eenduidige benaming voor het begrip muziek. Zij spreken over 'pee (pree)' en 'poku'.

Het begrip 'pee' is veelomvattend en staat voor een publieke manifestatie die voor uiteenlopende gelegenheden wordt gehouden en die meerdere activiteiten omvat. Muziek vormt een belangrijk onderdeel van

Robby Harman Sordam, met een stem als Al Jarreau.

FOTO'S RAYZOR SHARP

een pee. Elk type pee kent zijn eigen dans-, drum- en zangstijlen. Hoewel de pee al sinds de 18e eeuw bestaat, is het moeilijk na te gaan welke veranderingen ze hebben ondergaan, aangezien de uitvoeringen niet zijn vastgelegd. Naast constanten, die samenhangen met het historische en religieuze karakter van de pee en die bijvoorbeeld de esthetische concepties betreffen, zijn er voortdurende veranderingen van vorm. Nieuwe liederen, dansen, taalgebruik, stijlen van zang, dans en drumritmen worden steeds geproduceerd. Mar-

rongemeenschappen in Suriname kennen vooral contextgebonden muziekstijlen.

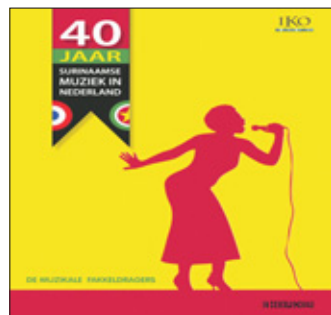
De algemene betekenis van het woord 'poku' is muziek, maar men gebruikt het ook voor bijvoorbeeld drum.

De Hindoestaanse bevolkingsgroep in Suriname heeft ook een groot aantal slaginstrumenten geïntroduceerd, buiten de bekende melodische instrumenten zoals de sitar die ze meenamen uit India. Al deze instrumenten droegen bij aan een eigen, landsgebonden geluid.

De Haarlemse uitgever In de

Knipscheer die al veertig jaar lang een fonds heeft voor literatuur vanuit de voormalige Nederlandse koloniën gaf dit jaar een viertal boeken uit over Surinaamse muziek en Surinaamse artiesten, al of niet in Nederland werkend en wonend.

'Veertig jaar Surinaamse muziek in Nederland, de muzikale fakkeldragers' is een heruitgave van een boekje met cd dat in 2015 uitkwam in het jaar dat de Republiek Suriname haar 40-jarig bestaan vierde. De journalisten Marcel Weltak en Robin Austen hebben door de jaren heen in de Nederlandse media verslag gedaan van het wel en wee van de Surinaams-Nederlandse muziek en een veertigtal artikelen geschreven voor dit boekje over veertig Surinaams-Nederlandse muzikale fakkeldragers. De voor dit boek uitgekozen musici hebben een diverse etnische achtergrond, die zich ook laat aanhoren in de muziek die op de bijgeleverde cd te beluisteren is. Tijdens het productieproces, zo schrijft eindredacteur Guilly Koster, zijn we tegen zo veel hoogwaardig en waardevol materiaal van Surinaamse musici in Nederland aangelopen, dat we serieus overwogen meer compilatie-cd's te maken. Dus, op zijn Surinaams: *Hor' yu blo!* Vrij vertaald: maak je borst maar nat!

'Veertig jaar Surinaamse muziek in Nederland, de muzikale fakkeldragers' is een heruitgave van een boekje met cd dat in 2015 uitkwam in het jaar dat de Republiek Suriname haar 40-jarig bestaan vierde.

Frank Ong-Alok